

DOMISLICE IN SPOZNANJA

Smiljan Trobiš

Rad bi se zbral v točko in miroval v molku.

Roža ve vse in vse razume.

Sanjam in valujem. V tem je moč.

Sreča ni cilj, kot se človeku dozdeva.

Veselje je oblika hvaležnosti.

Pri vsem, kar misliš, se zavedaj, da se da razmišljati tudi drugače.

Najboljši meč je tisti, ki zasveti, da razreže temo.

Komur je življenje samo naloga, mu kmalu postane nadloga.

Najprej sem mislil, da je prvo: moje. Potem, da je prvo: človeško. Zdaj vem, da je prvo: božje.

Post ima smisel, ko rečeš: »Rad se odpovem!«

Če je moje telo prišlo v temo in je v temi, mu moram samo pustiti, da se umiri in naspi. Za to je tema. Sprejeti moram svojo temo in bo postala svetloba. Mnogo ljudi nevede toži nad svojo notranjo temo. A tema je zato, da se v njej spočiješ in naspiš. Jutro zagotovo pride.

Saj tu so nebesa! Jaz sem pa mislil, da sem v peklu.

Včasih se nam zdi kaj narobe. Pozneje pa vidimo, da je bilo tisto še najbolj prav.

Misliš, da na videz lahkotni metulj nima svojega križa?

Križ je vse.

Prišel sem do stene, ki sem si jo postavil sam. Samo ljubezen jo lahko predre in mi utre novo pot v življenje.

Vera mi pomaga toliko, kolikor ljubezni je v njej. In upanja imam upravičenega le toliko, kolikor ljubezni je v meni.

Razum spoznava, da se mora včasih zanikati zaradi ljubezni. Ko se odločaš, se odloči za tisto, v čemer je več ljubezni.

Beseda je ogenj, ki trpi. Izliv v nebo.

Slika je okno v dušo, košček kruha med kamni sten.

Živeti se ne da, da se le živet za.

Sila me vleče navzdol. In s silo in naporom se držim gor. Dovolj je truda in nemira. Pustil bom, da sila v meni poišče moje korenine.

Odgovorov, ki jih mukoma iščem, ni. Ostaja mi odprtost.

Notranji mir ne more biti plen razuma. A priori je, a drugačen. Le motiti ga ne smem.

Rad bi napisal knjigo, ki bi jo sam potreboval ...

Ne zanimajo me tvoji obrambni mehanizmi. Zanima me, kdo si ti res.

Življenje ni hitenje. Počakati je treba nase in na druge. Ničesar in nikogar prehitevati. Najdemo mir in odprejo se nam oči.

Nekaj sem videl. Nekaj strašnega vem. Pregloboko je, da bi mogel povedati. A verovati je več. Sublimiram v snežinko.

Nisem to, kar vidijo ljudje. Nisem to, kar čutim sam. V rokah njega je še ena duša, hodi z mano, ob meni, usojena, čista in vstala. To sem. Vse drugo na meni je prah.

Življenje: variacije: Križ.

Kot on ob meni hodi, hodim jaz ob njem. Kot jaz njega jem, sem sam v njem.

Prepoznavam ga v svojem križu. In v dolgih večerih zmede in greha. Vedno me pozna.

Tudi če sem zadnji, najgloblje zabredli, najbolj preklet in nevreden, prefinjen skrit grešnik, me bo našel in me razsvetlil. V tej veri v meni ne ostaja nič neodrešenega.

Globoko vame je posvetil. Videl je moje dno. V svoje roke me je vzel, ves sem se okopal v njegovi milosti ...

Moja temna skrivnost je postala moja svetla skrivnost, ko je on prišel in prižgal luč. Samo povabil sem ga in vse je postalo svetlo.

Umetnik živi od pekla do nebes, le nikoli tistega vmes.

Ni sreča, če odstraniš čim več svojih napak, zaradi katerih si nesrečen. Sreča je v darovanju samega sebe takšnega, kot si.

Ne morem biti po svoje. Ampak tako, kot me daje Bog.

Ni nujno, da uživam v prostem času. Pomembno je, da si ga privoščim.

Pišem, da srce bi izpraznil dvomov ...

Stene padajo. Kar postavimo, se zruši. Kar zraste samo, nam pomaga odstraniti ruševine.

Po naključjih se božja volja dogaja bolj zanesljivo kot po našem prizadevanju.

Energija je še vedno neke vrste materija.

Bog je duh, oseba, naš stvarnik in oče, ljubezen.

Vse zemeljsko je humus za rože, ki bodo zrasle v nebesih.

Moje življenje je bilo počasno minevanje, dokler mi smrt ni začela pomeniti življenja.

Najlepša misel je misel na drugega.

Pol življenja sem iskal, kako bi človek lahko postal srečen kljub trpljenju. Odgovor sem našel: Rad trpeti v Jezusov namen.

Tudi svojim mislim ne smeš vsega verjeti.

Čemur se odpoveš, tistega prejmeš še veliko več ...

Resničnost zabija žeblje, resnica umira, da bo vstala za večno ...

Če ne boš rekel: »Zgodi se«, bo muka še bolj mučna, veselje boš ugasnil in zaprl si boš mnoge poti.

Najbolj boli, kadar ne veš, da se Bogu upiraš.

Ko slabo zadržiš v sebi, tudi tvoje dobro ne more med druge.

Če pogledam svet, marsičesa ne razumem. Ko pogledam v razpelo, razumem vse.

Človek postaneš, ko se začneš zavedati, da se te v najglobljem dnu dotika svetloba.

Vsaka človeška usoda je variacija Kristusove usode.

Človek mora delati, kar je prav, ne pa tisto, kar mu godi. Včasih pa je tudi tisto, kar mu godi, prav.

Verne duše so varne duše.

Ljubezen je čustvo, odnos, volja in dejanje.

Resnično je res - nično?

Trpljenje in mir sta bolj izpolnjujoča kot veselje in nemir.

Vse je samo približno tako, kot mislimo in čutimo.

Ne prestiž, ampak presežek!

Šele ko uporabiš vse možgane, tudi njihov nori del, si ustvarjalen in svoboden. Dovolj si biti Ti.

Cigarete: Trpim, če jih vlečem ali če jih ne. Kakšen pomen torej imajo?

Vsakič, ko se pogledam v ogledalo, spoznam veliko novega o sebi.

Izgubljeni čas je za isti čas izgubljeni jaz.

Nekateri pametni telefoni so tako pametni, da nehajo delovati.

Upanje v veličastvo - veličastno upanje.

Kadar sem slabe volje, skušam koga spraviti v dobro. In pomaga.

Iz odrešenega kozarca vlijem odrešeno vodo v svoje odrešeno telo. Diham odrešen zrak, sedim na odrešenem stolu za odrešeno mizo pod odrešenim nebom.

Živi tako, da boš lahko imel rad Boga, sebe in druge!

Navdih = nad - vdih.

Kako težko je živeti zase in kako lahko za druge!

Reševal sem se, pa se nisem mogel sam. A Bog dela vse, da bi me rešil. Dovolj je, da sodelujem.

Za kar si me dal, za to naj bom!

Razkošje na tem svetu je: urejeno misliti.

V napačno smer se zatekamo: Vase, namesto k njemu. Gledamo dol, namesto gor.

Zakaj reagiramo na stres z zakrčenostjo, strahom in tesnobo? Bolje se je sprostiti in reči: Zgodí se!

Živeti presežno pomeni uresničevati svojega duha.

Sreča se vrača počivat v svoj mir.

Življenje je odprt sistem. Odprt v večnost. Ne zaokroža se pri človeškem spoznanju, ampak v božjih načrtih.

Če mislim, me boli glava. Če ne mislim, sem vesel.

Ko genij začne misliti, da je bog, s tem naredi korak naprej in postane norec.

Prevzetno je z razumom posegati v božje področje v sebi.

Zgodilo se je, da nisem trpel, ko sem se svojemu trpljenju ponižno vdal.

Ne bom samovšečen, ko si bom bolj všeč?

Žarki, ki jih duša pošilja navzgor, dobijo odgovor v blagoslovu z neba.

Milost je že v tem, kar je, še bolj pa v tem, kako na to gledaš.

Če je pesnik za ta svet drugotnega pomena, naj bo še on zanj!

Človek je ljubezen, le da to premnogi prepozno spoznajo.

Kaj naj bi lagal, saj je že resnice preveč.

Kje so meje človeške omejenosti?

Kadar sem nesrečen, mislim, da je samo to, kar mislim. Pa ni samo to.

Boga ne moremo prevarati. Lahko ga samo prosimo.

Življenje ni obveznost, ampak dar. Ne ustvarjamo ga mi, ampak prihaja od zgoraj. Zato vedno lahko pričakujemo kaj lepega.

Od slabega počutja lahko še zbolíš.

Kdaj umetnik najde samega sebe? Nikoli.

Ni potrebno, da si nadvse dober, bolje je, da si nadvse predan.

Če ne vzameš dogajanja takega, kot je, ga vzameš še za hujšega, kot je.

Pesnik je ljubimec duš.

Če boš iskal smisel, te bo smisel našel.

Notranja ura je najboljši pripomoček, da vidiš, koliko je ura.

Če so sanje najbolj ustvarjalna stvar v človeku, je ustvarjalna lenoba takoj za njimi.

Vedno sem si želel imeti tako močno vero, kot jo imajo ateisti.

Če ne hitiš, čas teče prav.

Z menoj bo umrla tudi moja bolezen, ne pa moja ljubezen.

Hitenje je beg pred tistim, kar bi rad dosegel.

Nenehno moramo paziti nase, da niti v mislih ne vzljubimo teme bolj kot svetlobe.

Kako, da oblaki ne padejo dol? Moje razpoloženje vedno.

Kdor samo tišči na plin svojega poslanstva, ne bo prišel daleč.

Ko sem prenehal hiteti proti cilju, mi je prišel naproti.

Kaj pomaga vsa kultura, če si v sebi nesrečen?

Ali so tudi melanholiki lahko srečni? So, a drugače.

Če boš razmišljal le materialno, boš od duha težko prejel kaj tolažbe.

Tudi prihodnost bo minila.

Zakaj se vznemirjam, če gre kaj narobe? Ravno tisto je prav, ali pa še bo.

Česar ne dosežejo moje misli, doseže moja molitev.

Danes je moja muza bolj tečna kot večna.

Kar ima priti, bo prišlo in prešlo.

Pustiti odprto ... Ne moreš zaokrožiti pred epilogom ...

Če bi zvezde sijale le zase, bi se razpočile.

Bolezni povzročajo povratno svojilna energija.

Bog nas kaznuje najmanj, kolikor le more.

Zobobol mi je pomagal preživeti praznike.

Če bi nam bilo samo dobro, bi postali ošabni in se ne bi več ničesar naučili.

Saj je prav, da oblikujemo svoj značaj, ampak pustimo, da glavno naredi Bog.

Kaj vas zanima samo ta svet? Kaj ne veste, da je minljiv? V večnosti boste prebivali veliko dlje.

Človek potuje do ljubezni, iz nje v smrt in iz smrti spet v ljubezen.

Tisti ljudje, ki jim gre vse dobro, me sploh ne zanimajo.

V kateri fazi zmote sem danes?

Zaljubljeni so samo začasno omamljeni.

Korenina slabega je, da se ne zavedamo, da hočemo biti kot Bog.

Živčnost je samo velika nestrpnost.

Sedanost mora biti rezultat prihodnosti, ne pa preteklosti.

Smešno: Vsi se borimo za preživetje, preživi pa nihče.

Vse tisto, kar ni, je, vse, kar je, ni.

Ne iščem več ne sreče ne zadovoljstva, ampak blage, ki so obljubljeni.

Živiš, kakor misliš, z molitvijo pa to presežeš.

Sreča je globoko v nas. Če je ni tam, je ni.

Vrni se k sebi, pa se boš našel.

Kaj naj delam, ko počivam?

Iskal sem poti do uživanja življenja, trudil sem se in razmišljal. Ni se treba truditi, le živeti to, kar je.

Biti Bit.

Enim je dano, drugim pa ni. Ali jim s tem ni dano še kaj boljšega?

Poezija povzdiguje zemeljske stvari k nebu, in to ne praznemu.

Močni ima vedno prastrah pred šibkim.

Vsako trpljenje napoveduje spremembo.

Če si preveč navezan na trenutek, si tudi preveč navezan na ta svet.

Dogajanja so približno. Uresničujejo veliko Voljo.

Dolgo sem iskal spoznanja, pa jih nisem prejel, dokler nisem spoznavanega vzljubil.

Človek zori tako, da se manjša.

Kako naj želim nekaterim dobro, če opažam, da je njihova glavna težava v tem, da jim je predobro?

Vsakdo ima pravico do svojih problemov.

Vse je ljubljeno. A še ne ve. Ko propademo, se nam odpre ...

Prihodnost: Ni pomembno, v kaj gremo, pomembno je, da gremo tja skupaj z zaupanjem.

Trpljenje je prilika za spreobrnjenje.

Katerokoli težavo sem dal v božje roke, se je lepo uredila.

Ali je Bog bolj ljubezen kot Bog ali bolj Bog kot ljubezen?

Počitek je pomembnejši od njegovega trajanja. Spočiješ se, ko počiva vse v tebi.

Človek mora iskati in najti nekaj, kar je v njem in je močnejše od smrti.

V meditaciji se odpro oči

Zbirka Domislice in spoznanja je nastajala sedem let. Predstavlja plod Trobiševih prostočasnih razmišljanj, ko se v času mirovanja in sproščanja v človeku postavljajo odgovori na mnoga vprašanja o življenju, etiki, umetnosti ter o pristopih k velikemu bogastvu in pestrosti vsega bivajočega. V pričujoči zbirki se avtor zoperstavlja vsemu materialnemu ter slavi duhovno. S svojimi domislicami vodi bralca k novemu, višjemu spoznanju in na vprašanja vedno išče odgovor v Neminljivem. S svojimi spoznanji razširja obzorja do zabrisanih meja med višinami in globinami človeške sposobnosti videnja in čutenja.

Sleherni posameznik prinese na svet svoj delček resnice. Avtor domislic je sposoben oblikovati svoja spoznanja tako, da so v dobrobit tudi drugim. Domislice človeka pomirjajo, tolažijo in hkrati osvobajajo od ustaljenih vzorcev in začrtanih tirnic življenja. Trobiš se zaveda, da je v svojem poslanstvu veliko bolj pesnik kot mislec, saj lahko poezija izrazi mnogo več, kot so zapisane domislice in spoznanja. Kljub temu pa je slednje predstavil bralcem s posebno ironijo in paradoksi, a po drugi strani v tem žanru spet udejanja svojo zrelo in resno pesniško pot.

Domislice in spoznanja povedo bralcu, da lahko na svet gleda tudi drugače; tj. z zornega kota univerzalnih zakonov materije, energij in duha. Avtor ga usmerja k manj materialističnemu razmišljanju, a toliko bolj duhovnemu, ki pomirja in osvobaja, saj se lahko človeku šele v miru »odprejo oči«. Trobiš pa tudi vedno znova opogumlja posameznika, naj v modrosti najde moč.

Manja Žugman Širnik

O PESNIKU SMILJANU TROBIŠU

Rojen je 2. 11. 1956 v Novem mestu, tu je tudi zaključil gimnazijo leta 1975. Študiral je medicino na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Diplomiral je na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po poklicu je predmetni učitelj kemije, biologije in angleščine. Zdaj deluje kot pedagog, prevajalec, lektor, mentor, pesnik in recitator ter vodja delavnic kreativnega pisanja. Od leta 1999 ima status svobodnega ustvarjalca na področju kulture - pesnika. Je član Društva slovenskih pisateljev. Uveljavlja se kot razpoznaven ustvarjalec v dolenjskem in slovenskem kulturnem prostoru. Leta 2005 je prejel Trdinovo nagrado Mestne občine Novo mesto za uspehe na kulturnem in literarnem področju. Živi in ustvarja v Novem mestu.

Objavljati je začel že v gimnaziji v glasilih Stezice in Izvestja ter v Dolenjskem listu, nato v literarnih revijah in časopisih: OtočjeO, Oznanjenje, Rast, Znamenja, Revija 2000, Pesniška tribuna, Tretji dan, Mentor, Družina, Apokalipsa, Letni časi, Park, Ognjišče, Vsesledje, Vpogled, Poetikon, Primorska srečanja, Locutio, Prijatelj, Zvon.

Sodeloval je v skupnih projektih Literarnega kluba Dragotina Ketteja v Novem mestu in s poezijo v katalogih slikarjev in likovnih monografijah. Sodeloval je v zbornikih molitvene poezije in v mednarodni antologiji haiku poezije. Izdal je zgoščenko ljubezenskih pesmi. Sodeloval je v antologiji »Novomeška knjiga« urednika Milčka Komelja. Izdal je zbirko poezije v prozi in refleksivnih tekstov ter domislic in spoznanj »Tam so daljave čiste«. Sodeloval je v zbornikih slovenskega aforizma. Objavlja tudi eseje.

Izdal je tri zbirke meditacij in zbirko molitev ter knjigo petih križevih potov. Napisal je tri knjige o kreativnem pisanju.

Izdal je enaindvajset samostojnih pesniških zbirk: »V modro«(1994), »Srečanja«(1995), »Očiščeno jutro«(1998), »Dan je globok«(2002), »Ti si meni dar«(2004), »Zaveza«(2004), »Košček neba med vejami«(2006), »Beli krog«(2006), »Po lahki teži hrepenim«(2007), »Hvalnica lepoti«(2007), »Kakor oblaki ...«(2009), »Topli dež«(2009), »Trenutki«(2011), »Sreča tišine«(2012), »Tiha želja«(2012), »Zatišje«(2013), »Trepet«(2013), »Trialog«(2014), »Spreminjanja«(2014), »Pod zasviti zvezd«(2015), »Meander«(2015).

VSEBINA:

DOMISLICE IN SPOZNaNJA
V MEDITACIJI SE ODPRO OČI – MANJA ŽUGMAN ŠIRNIK
O PESNIKU SMILJANU TROBIŠU

DOMISLICE IN SPOZNaNJA
Smiljan Trobiš

Slika na naslovnici: Nataša Mirtič: Prehajanje, jedkanica, akvatinta, 2008
Založba: Spes, Ljubljana, 2015
Prva izdaja
Oblikovanje in tisk: ART 32 d.o.o., Novo mesto
Naklada: 350 izvodov

Pri izdaji knjige so nam pomagali:

MK RS
KRKA d.d.
KOMUNALA NOVO MESTO d.o.o.
AVTOHIŠA BERUS d.o.o.
TESARSTVO, ROK GAZVODA s.p.
GRADBENIŠTVO AGMA d.o.o.